

тази възможност." Всеотдаен, предан ученик на природата и философските принципи, лежащи в основата на природната тъкан, той използва правилата на органичния растеж, които вдъхновяват неговата архитектура. Той счита протичането на формата от корен до стъбло, цвят и плод за ценен урок при строителното дело. Това чувство за цялото, неразделното и интегралното описва като "архитектура, която се развива отвътре навън в хармония с условията на нейното съществуване, за разлика от онази архитектура, която се прилага отвън".

Франк Лойд Райт. Интериор на Музея Гугенхайм, Ню Йорк, завършен 1960 г.

Той дефинира "органичната архитектура" като архитектура, която съответства на времето, мястото и човека. Тези три концепции характеризират неговото творчество през цялата му кариера. "Подходяща" или "съответна" на времето значи, че сградата трябва да принадлежи на века, в който е създадена. Например една сграда от XX в. не трябва да имитира сграда от XVII в. Сградите от миналото, аргументира се той, се отнасят до начините на живот, социалните йерархии и условия, които вече не са приложими в съвременността. Една сграда от XX в. също трябва да ползва материалите и методите, типични за времето, в което е проектирана. По темата за материалите той пише много: основно негово убеждение е, че естествените материали трябва да се използват "честно", в съответствие с най-добрите си черти, и че новите материали трябва да се ползват новаторски. Небостъргачите от началото на XX в. според него са купили каменна зидария, приложена към желязната и стоманената конструкция. При

тях няма външна изява на новите строителни материали и технологии. Небостъргачът на Райт Нешънъл Иншурънс Къмпани (1924 г.) и кулата за изследвания от Джонсън енд Сън Къмпани, са ясен израз на строителните методи на XX в., които въплъщават нов начин на строителство на високи сгради.

Райт описва една сграда като "съответна на мястото", ако е в хармония с естествената ѝ околна среда, пейзажа и се възползва най-добре от естествените дадености, когато това е възможно. В началото на нашия век тези идеи го поставят начело на онова, което днес наричаме "екологично проектиране". При прерийните къщи Райт строи, като има предвид природата на прерията. Той разпростира къщите по преобладаващо хоризонтален силует, който е съответен на географията на района, и повдига жилищната част нагоре над прерийния терен, за да позволи гледка към околните широки пространства. В един напълно различен контекст проектът за "Вилата над водопад" на Кауфман е най-висшият пример за сграда в хармония с терена.

Чрез термина "подходяща за човека" той иска да каже, че първата задача на сградата е да служи на човека. В този аспект за неговите сгради е типичен човешкият мащаб. Райт възхвалява човешките ценности; неговата архитектура прави същото. Райт поддържа концепцията, че "реалността на сградата е пространството вътре, в което се живее, а не стените и таванът". Неговият стремеж да освободи архитектурното пространство започва в ранните му къщи, при които разтваря помещенията едно към друго, като елиминира излишните преградни стени и като въвежда в жилището онова, което по-късно е наречено "open plan". При своите обществени обекти, като започнем с Ларкин Билдинг и Юнити Темпъл и продължим с такива творби като Хотел Империял, административната сграда на компанията "Джонсън и син", музеят Соломон Гугенхайм и Марин Каунти Сивик Сентър, концепцията за "течащото пространство" придобива още по-голямо значение, тъй като засяга не просто семейната клетка, а и цялото общество.

Развитието на тези три теми е постоянно в неговия живот и нито една от тях не прогресира без другите две. Райт оценява значението на своето творчество така: всички части са свързани с цялото, както и цялото е свързано към частите. Те са едно органично цяло.